

Nr 144.

Av herr **Henriksson**, om avskaffande av tilläggstullen å såsan bensylalkohol, som är avsedd uteslutande för tillverkning av stenciler.

Inom landet tillverkas numera s. k. stenciler för mångfaldigande av maskinskrift. För att förbättra stencilernas hållbarhet vid lagring användes preparatet bensylalkohol. Nämnade preparat har även andra användningsområden, bl. a. såsom luktämne inom parfymindustrin. På grund av denna senare användning förtullas all från utlandet importerad bensylalkohol såsom »inom parfymindustrin använda väluktande ämnen» (tulltaxenr 257/258; statistiskt nr 587—588) och belägges i enlighet härmed med en tull av 200 eller 300 kronor allteftersom varan införes i kärl vägande 1 kg. eller däröver resp. under 1 kg, vartill kommer en tilläggstull av 200 kronor, allt för 100 kg. räknat. Då inköpspriset för bensylalkohol utgör omkring 4,35 kronor per kg. uppgår tullbelastningen sålunda till cirka 100 % av värdet.

Då fråga är om bensylalkoholens användning för framställning av luktvatten, toalettvatten, kompenseras förenämnda tilläggstull därigenom, att dessa produkter ävenledes åsatts en tilläggstull med samma belopp. Tullsatsen för stenciler är däremot låg (50 eller 75 kronor för 100 kg enligt statistiskt nr 877 eller 874) och konkurrensen med utländska fabrikat synnerligen hård. Den fördyring av framställningskostnaderna, som den höga tullen å bensylalkohol medför, innebär därför ett allvarligt försvagande av den inhemska stenciltillverkningens konkurrenskraft. Försök hava gjorts att ersätta bensylalkohol med andra lägre tullbeskattade preparat, men dessa försök hava icke givit önskat resultat.

Med hänsyn till nämnda omständigheter är en väsentlig nedsättning av nu utgående tull för bensylalkohol synnerligen önskvärd. Riksdagen har tidigare vid flera tillfällen haft att taga ställning till liknande spörsmål beträffande med tilläggstull belagda varor, som delvis funnit användning såsom halvfabrikat för framställning av artiklar, vilka icke undergått någon dylik tullförhöjning. Härvid har befrielse från tilläggstullen medgivits eller ock andra åtgärder vidtagits för att undanrödja dylika icke avsedda verkningar av tilläggstullarna.

Vid 1933 års riksdag fattades sålunda i anledning av proposition nr 243 beslut om att tilläggstull icke skulle utgå för till tulltaxenummer 257—258 (stat. nr 587—588) hänförliga vegetabiliska oljor, som vore

avsedda för tillverkning av vissa slags putsmedel. De omständigheter, som föranledde detta beslut, äro i lika grad för handen beträffande bensylalkohol, som användes för stenciler.

På grund av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta, att tilläggstull jämlikt kungl. förordningen den 31 januari 1932 (nr 15) icke skall utgå för bensylalkohol, som är avsedd uteslutande för tillverkning av stenciler.

Stockholm den 22 januari 1937.

Torsten Henriksson.
